

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti súdu **o maloleté dieťa A. H.H.**, bývajúceho u matky, dieťa rodičov: matky K. H. a otca Bc. J. H.H., **o návrhu otca maloletého dieťaťa na nariadenie predbežného opatrenia vo veci zmeny výchovného prostredia**, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica, pod sp.zn. 34 P 107/2011, o dovolaní otca Bc. J. H. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 13 CoP 10/2012 zo 7. februára 2012, takto

r o z h o d o l :

Konanie o dovolaní otca maloletého dieťaťa **z a s t a v u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Banská Bystrica uznesením z 18. januára 2012 , č.k. 34 P 107/2011-29 návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia s poukazom na ustanovenie § 74 ods. 1 O.s.p., § 75 ods. 1, 2, 6, § 76 ods. 1 O.s.p. zamietol. Konštatoval, že návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia nespĺňa zákonné náležitosti návrhu, najmä podmienku bezprostredne hroziaceho nebezpečenstva - nebezpečenstva zo strany matky na zdravý a harmonický vývoj maloletého a jej neschopnosti zabezpečiť riadnu a dostatočnú výchovu maloletého. Mal za to, že na základe situácie, že u maloletého sa vyskytol zdravotný problém, ktorý je javom vyskytujúcim sa u maloletých chlapcov, nemožno pretrhnúť väzby medzi matkou a synom a spôsobiť tak nestálosť výchovného prostredia, ktorá je pre chlapcov v útlom veku nevyhnutne potrebná. Ani slovné nezhody matky a otca podľa nepovažoval za dôvod na odňatie maloletého matke.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo 7. februára 2012, sp.zn. 13 CoP 10/2012 uznesenie súdu prvého stupňa s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil. Dospel k záveru, že súd prvého stupňa rozhodol na základe dostatočne zisteného skutkového stavu, ktorý správne posúdil a v podrobnostiach poukázal na dôvody napadnutého uznesenia. Otca maloletého dieťaťa poučil, že mu nič nebráni, aby matka maloletého plnila povinnosti uložené jej rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 33 P 25/2009-65 a v prípade, ak tak neurobí, má právo požiadať súd starostlivosti o maloleté dieťa o výkon rozhodnutia v zmysle § 272 a nasledujúce O.s.p.

Otec maloletého dieťaťa podal proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie s poukazom na ustanovenie § 238 ods. 4 O.s.p. Uviedol, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia má charakter ochrany maloletého a vytvorenia stáleho a harmonického prostredia s cieľom umožniť matke maximálnu výchovu maloletého. Dovolanie odôvodnil tým, že matka maloletého narúša terajšie harmonické prostredie a výchovu maloletého a úmyselne obmedzuje zdravý vývoj dieťaťa, u maloletého vytvára psychický strach z neho a bráni mu sa s ním stýkať. V dôvodoch dovolania poukázal aj na, podľa jeho názoru, nezákonný postup sudkyne v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica, vedenom pod sp. zn. 31Em 4/2010. Navrhol, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal, či sú splnené podmienky, za ktorých môže o dovolaní otca maloletého dieťaťa konať. Kedykoľvek za konania totiž súd prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (§ 103 O.s.p.). Ak ide o nedostatok podmienky konania, ktorý možno odstrániť, súd urobí pre to vhodné opatrenia. Pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodarí nedostatok podmienky konania odstrániť, konanie zastaví (§ 104 ods. 2 O.s.p.).

V zmysle § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p. musí byť každý dovolateľ v dovolacom konaní zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná. Toto ustanovenie zakotvuje osobitnú podmienku dovolacieho konania, ktorej nedostatok je odstrániteľný, avšak len za súčinnosti dovolateľa.

Uznesením zo 14. marca 2012, č. k. 34 P 107/2011- 44 súd prvého stupňa vyzval otca maloletého v zmysle § 241 ods. 4 O.s.p., aby v lehote 10 dní od doručenia uznesenia odstránil vady dovolania, v ktorom ho okrem iného vyzval, aby si zvolil právneho zástupcu na zastupovanie v dovolacom konaní. Dovolateľa zároveň poučil, že ak tak neurobí v stanovenej lehote, dovolací súd konanie zastaví. Dovolateľ uvedené uznesenie prevzal 23. marca 2012.

Písomným podaním z 3. apríla 2012 (č.l.51) dovolateľ požiadal o ustanovenie zástupcu pre dovolacie konanie z radov advokátov. Súd prvého stupňa listom zo 16. apríla 2012 (č.l. 53) poučil dovolateľa o tom, že v zmysle § 30 O.s.p. v znení od 1. januára 2012 súd účastníka konania, ktorý požiada o ustanovenie advokáta a u ktorého sú predpoklady, aby bol oslobodený od súdnych poplatkov, odkáže na Centrum právnej pomoci. V rámci tohto poučenia súd dovolateľovi vysvetlil, že od 1.januára 2012 o žiadostiach o ustanovenie zástupcu pre dovolacie konanie z radov advokátov rozhoduje Centrum právnej pomoci, nie súd. Týmto listom súd prvého stupňa zároveň odkázal dovolateľa s jeho žiadosťou o ustanovenie zástupcu pre dovolacie konanie na Centrum právnej pomoci – Kancelária Banská Bystrica a uložil mu, aby predmetnú žiadosť podal do 5 dní od doručenia prípisu. Písomným podaním z 8. júna 2012 (č.l. 55) sa súd prvého stupňa obrátil na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o oznámenie, či si otec maloletého podal žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu a oznámenie stavu konania. V odpovedi z 15. júna 2012 (č.l. 57) Centrum právnej pomoci oznámilo súdu, že žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu k uvedenému dňu (15. jún 2012) otec maloletého dieťaťa nepodal. Súd prvého stupňa prípisom z 26. júna 2012 (č.l. 59) vyzval aj otca maloletého, aby sa v lehote 7 dní vyjadril, či podal žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu, v prípade, ak ju nepodal, aby oznámil dôvody nepodania, pričom ho poučil, že ak si opätovne nepodá žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu, bude spis postúpený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie o jeho dovolaní. Opätovne dovolateľa poučil o zastavení konania v prípade neustanovenia advokáta pre dovolacie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že v danom prípade zodpovedal postup súdu ustanoveniu § 30 O.s.p. v znení od 1. januára 2012. Právny názor, že od tohto dňa rozhoduje o žiadostiach o ustanovenie zástupcu pre dovolacie konanie Centrum právnej pomoci, zodpovedá zákonu. Najvyšší súd Slovenskej republiky zároveň konštatuje, že v dôsledku nečinnosti otca maloletého dieťaťa a jeho nerešpektovaniu právnej úpravy, zostal

nedostatok osobitnej podmienky dovolacieho konania vyplývajúcej z § 241 ods. 1 O.s.p. neodstránený. So zreteľom na uvedené zastavil konanie o dovolaní otca maloletého dieťaťa proti uzneseniu odvolacieho súdu (§ 243c O.s.p. v spojení s § 241 ods. 1 O.s.p. a § 104 ods. 2 O.s.p.).

Aplikujúc uvedené zákonné ustanovenia preto dovolací súd dovolacie konanie zastavil bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

O trovách dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. augusta 2012

**JUDr. Vladimír Magura, , v.r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová

